

ZPRÁVY Z KNIHOVNY NÁRODNÍHO MUZEA

Výměna publikací Knihovny Národního muzea v letech 1990–2010

Jarmila Kučerová

Úvod

Mezinárodní výměna publikací je pro Národní muzeum (NM) cenným akvizičním zdrojem odborné literatury již od jeho vzniku a její význam trvá dodnes. Vedle výměny se zahraničím probíhá v menším rozsahu i výměna domácí. Tato práce sleduje období mezinárodní výměny Knihovny Národního muzea (KNM) od roku 1990 do dnešní doby a navazuje tak na publikace Taťjány Spunarové a Jaroslava Vrchoťky, které pokrývají předchozí období.

Pro připomenutí následuje stručná informace o historii výměny Knihovny Národního muzea.

Mezinárodní výměna publikací a NM

Mezinárodní výměna publikací je jednak významným zdrojem získávání zahraniční odborné literatury, zejména té, která bývá těžko dostupná, zároveň je i vhodným způsobem rozšiřování literatury vydávané vědeckými institucemi – tedy prezentací jejich výsledků.

K běžnému používání tohoto akvizičního zdroje dochází koncem 18. stol. a dále v 19. stol., kdy již vzniká první mezinárodní dohoda o výměně publikací - Bruselská úmluva 1886. Ve 20. stol. následují mezistátní dohody a další mezinárodní úmluvy (UNESCO – Paříž 1958). Rozvoj výměny – především po 2. světové válce – je podporován zejména organizacemi UNESCO a IFLA. Významným výsledkem jejich práce jsou nejen metodické pokyny pro účastníky výměny, ale i ryze praktická doporučení pro státní a mezinárodní instituce týkající se poštovních sazeb a cel.

Předmětem výměny byly vždy mimotržní vědecké publikace a tzv. oficiální publikace, dále duplikáty a neprofilová literatura, dnes již též i tržní tituly.

V Národním muzeu byly výměnné styky se zahraničními institucemi pěstovány již brzy po založení ústavu v r. 1818 a zejména po vzniku muzejního časopisu v r. 1827. Vedle výměny Královské české společnosti nauk jde o nejstarší výměnu v Čechách.

Od počátku bylo jejím úkolem doplňování sbírek odborné literatury – zejména přírodovědné a slovanské. K rozvoji výměnných styků přispěl v tomto období především Kašpar Šternberk v oblasti přírodních věd, Josef Dobrovský a Václav Hanka v oblasti slovanské literatury.

Vyměňovaly se jednatelské zprávy, muzejní duplikáty, publikace Matice české a Časopis Národního muzea, nejstarší český vědecký časopis, který tvoří základ výměnného fondu dodnes. Významným momentem bylo převzetí Barandovy knihovny do Národního muzea v r. 1884: zahra-

niční instituce, které dosud posílaly své publikace slavnému geologovi, pokračovaly v posílání do Národního muzea. Z hlediska obsahu nejprve ve výměně převažovaly publikace přírodovědné, později rostl objem získaných publikací z historických oborů.

Vzestupná tendence vývoje mezinárodní výměny publikací v Národním muzeu byla narušena 2. světovou válkou, takže následující období probíhalo ve znamení obnovy přerušovaných výměnných kontaktů. Knihovna Národního muzea se zaměřila na soustavné rozšiřování výměny, jakož i na její zkvalitňování s ohledem na zaměření základní knihovny knihoven jednotlivých odborných oddělení Národního muzea. Značná pozornost byla věnována i literatuře muzeologické, včetně literatury týkající se muzeí knihy.

Kromě Knihovny NM se výměnou publikací v Národním muzeu zabývá také v menším rozsahu Zoologické oddělení a Entomologické oddělení Přírodovědného muzea NM a Knihovna Náprstkova muzea.

1990–2010

Společenské a ekonomické změny

Na začátku 90. let díky politickým změnám končí devizové omezení nákupu zahraniční literatury, avšak finanční situace nedovoluje této možnosti příliš využít. Dále zaniká státní monopol v oblasti knižního trhu a vzniká sice daleko rozmanitější nakladatelská sféra, avšak velice nepřehledná. Ekonomická opatření dopadají i na kulturu – kromě rozpočtových omezení je to zejména uplatňování dovozního cla a daně z přidané hodnoty (DPH) u všech knih dodávaných z ciziny a růst poštovního – tyto faktory velmi ohrožovaly výměnu publikací.

V tomto obtížném období nabídli svou pomoc kolegové ze zahraničních institucí, kteří se obávali přerušení dodávek publikací, o které mají velký zájem. Díky iniciativě Britské knihovny vznikl za spolupráce s Knihovnou Středoevropské univerzity (se sídlem v Praze) projekt na záchranu výměnných kontaktů s českými knihovnami.

Středoevropská univerzita od nás koncem roku 1992 začala přebírat zásilky adresované národním a univerzitním knihovnám v západní Evropě a Severní Americe a po 2 roky obětavě hradila poštovné a organizovala rozesílání.

Paní Děvana Pavlíková, kurátorka české a slovenské sbírky Britské knihovny, napsala v roce 1994 otevřený dopis ministru kultury p. Pavlu Tigridovi, ve kterém ho požádala, aby usiloval o zrušení povinnosti platit dovozní clo a DPH z publikací zasílaných do českých knihoven ze zahraničí darem a výměnou. Připomněla též význam výměny, její ohrožení zvýšením poštovního a štědrost Středoevropské univerzity, bez které by řada výměnných dohod nemohla pokračovat.

Otevřený dopis ministru kultury p. Pavlu Tigridovi

Vážený pane ministře,

dovolte, abych Vám blahopřála ke jmenování do funkce českého ministra kultury. Za poslední tři roky bylo málo politických/kulturních událostí, které by mi udělaly podobnou radost. Do dalších pracovních let Vám přeji hodně síly, úspěchů a také smysl pro humor, který budete jistě potřebovat.

Můj dopis není jen blahopřání, ale také prosba. Jako původně česká, dnes britská knihovnice bych Vás ráda požádala, abyste udělal vše, co bude ve Vašich silách a vzal se za zrušení nařízení o platbě cla a daně z přidané hodnoty z publikací zasílaných darem a výměnou českým knihovnám ze zahraničí.

Knihovny byly změnami posledních tří let dosti postiženy. Snížené dotace a růst cen publikací ovlivnily akvizici domácí produkce. Při získávání zahraniční literatury jsou české knihovny z velké části závislé na výměně publikací s knihovnami v cizině. Tyto dohody byly nabourány navýšením cen poštovního natolik, že dnes si mohou české knihovny odesílat knihy a časopisy do zahraničí jen díky tomu, že poštovné za ně hradí Středoevropská univerzita.

Jako by všechno toto nestačilo, přišlo clo a daň z přidané hodnoty. Mezi českými zákonodárci zřejmě vládne názor, že kdo chce číst, ať si knihu koupí. Nezapomínejme ale, že zde jde převážně o vědeckou literaturu. Předešlý režim cenzuroval přísun informací do země svým způsobem. Dnes je taktika jiná, ale úmysl ztížit přístup k současným výsledkům vědeckého výzkumu a jiných informací ze zahraničí pokračuje.

Britská knihovna vede výměnu publikací s řadou českých knihoven, mezi nimiž je i parlamentní knihovna, které zasíláme britské vládní publikace. Je ironické, že i knihovna těch, kteří tento zákon na národ připravili, je jednou z institucí, která na toto parlamentní rozhodnutí doplácí. Inu, kdo jinému jámu kopá...

Se srdečným pozdravem

DĚVANA PAVLÍKOVÁ

Kurátorka české a slovenské sbírky
v Britské knihovně

Podle paní Strakové z Ministerstva kultury ČR podalo Ministerstvo financí návrh vyhlášky č. 93/1993, kde se v § 93 píše, že veškeré dary knihovnám budou osvobozeny od cla. Vyhláška má nabýt účinnosti 1. 7. 1994.

Otevřený dopis Děvany Pavlíkové ministru kultury – otištěný v literárním obyděniku Tvar 7. dubna 1994.

Navzdory existenci mezinárodních úmluv o výměně nebyla náprava snadná. Až po několikaletých jednáních s příslušnými úřady, po linii knihovnické i muzejní – za pomoci Národní knihovny a profesních knihovnických sdružení, bylo v roce 1998 dosaženo právní úpravy Celního zákona a Vyhlášky o osvobození zboží od dovozního cla pro zboží pro vzdělávací, vědecké a kulturní účely.

Úsporná opatření v 1. polovině 90. let 20. stol. nepříznivě ovlivnila také ediční činnost – naše periodika vycházela s velkým skluzem a často v redukovaném rozsahu – celý ročník v jednom svazku označeném jako číslo 1–4.

U poštovního nebylo dosaženo návratu na poloviční tarif pro tiskoviny – naopak poštovné se stále zvyšovalo a pouze jedenkrát došlo u mezinárodních zásilek k jeho úpravě směrem dolů – díky narovnání cen na základě mezinárodních dohod světových pošt v roce 2010.

Problémy se zásilkami ze zahraničí se opakovaly po roce 2005 v souvislosti s novým zákonem o DPH a se skutečností, že se Národní muzeum stalo plátcem DPH. Opět jsme byli povinni dokazovat, že jde o bezúplatný dovoz.

K největším změnám došlo na začátku tohoto období, avšak z finančního hlediska je pro celou etapu příznačné střídání velkých a mírnějších úsporných opatření.

Obsah a rozsah výměny

Knihovna Národního muzea rozesílá výměnou převážně periodické publikace Národního muzea, v menší míře – pokud to rozpočet na poštovné dovolí – též monografie. Základ výměnného fondu v tomto období tvořila periodika:

- Časopis Národního muzea, řada historická
- Časopis Národního muzea, řada přírodovědná
- Od r. 2007 vychází v angličtině ve verzi tištěné i online pod názvem:
Journal of the National Museum (Prague), Natural History Series
- Sborník Národního muzea v Praze, řada A – Historie
- Sborník Národního muzea v Praze, řada B – Přírodní vědy
- Sborník Národního muzea v Praze, řada C – Literární historie
- Numismatické listy
- Muzejní a vlastivědná práce

Od r. 2008 pod názvem:

- Muzeum: muzejní a vlastivědná práce
- Fontes Archaeologici Pragenses

Výměnou docházejí především periodické publikace, dále pak výstavní katalogy a katalogy sbírek, výroční zprávy a monografie. Oborově jsou zastoupené jak přírodní vědy, tak společenské – se zřetelem na odborné zaměření Národního muzea. Třebaže Knihovna Národního muzea usiluje o rovnoměrné doplňování jednotlivých oborů, přesto je nejprůzračnější situace v oblasti prehistorie – snad díky plodnosti autorů a štedrosti výměnných partnerů. Přínos výměny dokládají údaje o počtu pravidelně dodávaných publikací: na 1200 knižních kontinuu a na 500 titulů periodik. O výhodnosti svědčí i hodnota získávaných publikací, která činí v průměru více než dvojnásobek hodnoty odesílaných publikací.

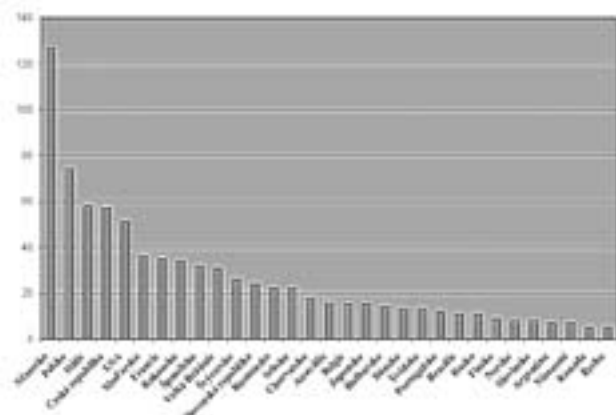
Počet výměnných partnerů se v průběhu času měnil – mj. i v souvislosti s politickou a ekonomickou situací u nás i

ve světě. Je třeba zdůraznit, že cílem není dosáhnout co největšího počtu výměnných partnerů, ale udržovat kvalitní síť výměnných vztahů odpovídající potřebám naší instituce. Pravidelně probíhají revize výměnných kontaktů. Pokud však některý náš partner dočasně nemůže posílat své publikace, a přitom má zájem o pokračování výměny, pak vždy jeho žádosti vyhovíme. I my jsme byli velmi vděční za trpělivost našich partnerů zejména v polovině 90. let 20. století.

Po dosažení maxima v r. 1990, kdy počet našich výměnných partnerů dosáhl čísla 1277 partnerů v 72 zemích světa, sice nastává pokles, ale je odůvodnitelný a není na škodu. Jde o přirozený úbytek způsobený např. reorganizacemi vědeckých institucí, změnou jejich zaměření, přechodem na publikování v online verzích přístupných zdarma, apod.

V roce 2010 činil celkový počet institucí 866 v 60 zemích světa. Překvapivě vzrostl počet domácích výměn – na 57 institucí – zde jsou příčinou opět úsporná opatření a snižování rozpočtů na nákup literatury.

Přehled zemí s největším počtem výměnných partnerů v roce 2010

■ Počet výměnných partnerů vyšší než 10

Mezinárodní výměna publikací KNM v letech 1990–2010				
rok	počet odeslaných publikací (ks)	hodnota odeslaných publikací (Kč)	počet získaných publikací (ks)	hodnota získaných publikací (ks)
1990	4 016	43 511,00	2 299	148 710,00
1991	5 381	71 569,00	2 522	170 723,00
1992	3 311	97 331,00	4 378	303 446,00
1993	3 027	85 886,00	4 275	404 165,00
1994	4 887	161 233,00	4 414	443 336,00
1995	4 387	165 782,00	5 802	606 912,00
1996	5 134	122 186,00	4 224	750 587,00
1997	4 890	136 689,00	2 789	787 050,00
1998	3 827	109 003,00	2 914	731 995,00
1999	6 034	448 614,00	2 820	749 569,00
2000	4 114	688 692,00	2 544	896 550,00
2001	4 584	187 143,00	2 659	907 414,00
2002	5 087	371 875,00	2 340	859 030,00
2003	3 367	306 546,00	2 131	610 870,00
2004	6 604	521 096,00	2 296	745 460,00
2005	4 603	661 734,00	2 233	901 610,00

2006	3 653	187 528,00	2 356	929 530,00
2007	3 526	595 591,00	2 605	1 025 130,00
2008	4 594	522 342,00	2 607	1 113 260,00
2009	3 885	277 502,00	2 393	1 199 813,00
2010	3 143	239 517,00	2 346	1 060 830,00

Poznámka:

jednotkou je zde kniha nebo číslo časopisu

Poměr počtu a hodnoty vyměňovaných publikací: je třeba připomenout, že posíláme převážně periodika a nepravidelně monografickou řadu *Fontes Archaeologici Pragenses*, avšak získáváme nejen periodika, ale i velké množství knih.

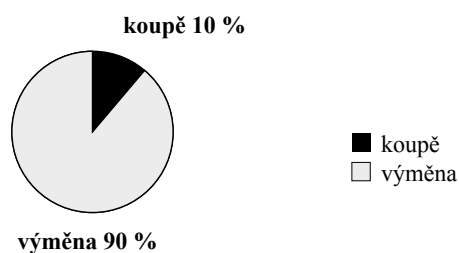
Počet získaných publikací: mírné výkyvy v průběhu let nejsou negativním jevem – jsou způsobeny jednak možnostmi výměnných partnerů, jednak usměrňováním výměny z naší strany – pomocí průběžné obsahové revize dodávaných titulů a postupných uvážlivých změn.

Výměna versus nákup

Jak již bylo zmíněno, v tomto období už neexistuje pro nákup odborné literatury devizové omezení, avšak finanční zůstává. Roční rozpočet na nákup je více než ze ¼ vynaložen na nákup periodik, a to i přes úsporná opatření a postupně snižovaný počet titulů až na naprosto nezbytnou míru. Na knihy (monografie, vědecké katalogy, lexikony a encyklopedie) nezbyvá dostatek finančních prostředků, a proto každé objednávkou předchází průzkum, zda nelze knihu získat výměnou, příp. uhradit z grantových prostředků v rámci vědeckých projektů.

S největší názorností vystihuje výhodnost výměny porovnání nákupu a výměny z hlediska počtu získávaných titulů zahraničních periodik – rozpočet vystačí na pouhou desetinu z celkového počtu.

Zahraniční periodika KNM – poměr nákupu a výměny

Metodika a technika výměny

Dobře zvládnout tak rozsáhlou výměnnou síť znamená mít dobrou organizaci práce a ustálené fungující mechanismy. Převažovat musí pravidelné výměny nad individuálními požadavky.

Nezbytná je znalost celních zákonů a poštovních pravidel. Zásilky se kumulují tak, aby bylo možné co nejehospodárněji využít rozpočtu na poštovné.

S některými knihovnami probíhá samozřejmě užší spolupráce a vztahy jsou intenzivnější - např. s Britskou knihovnou, Knihovnou Přírodovědného muzea v Londýně, Rakouskou národní knihovnou, ... Zde si můžeme navzájem vypomoci i při získání tržních titulů vydaných na území příslušného státu a běžně nedostupných pro výměnu.

Činnosti a evidence probíhají dodnes v zásadě stejně, ale zavedením počítačů a elektronické pošty došlo k velkému zlepšení a usnadnění akviziční práce – do elektronické podoby byly převedeny jak interní pomůcky (adresář výměnných partnerů, databáze periodik, databáze knižních kontinuu), tak katalog Knihovny NM (přírůstky od r. 2002 a postupně retrospektivní konverze dřívějších přírůstků); elektronická pošta zrychlila komunikaci mezi institucemi.

Vzhledem k zájmu knihoven v České republice vznikl elektronický zdroj „Mezinárodní výměna publikací. Stručný průvodce pro muzejní knihovny“ vystavený na webové stránce NM jako pomůcka pro muzejní knihovníky v oblasti výměny.

Výstavy o výměně

O tom, že výměna publikací se také může stát námětem výstavy, svědčí několik samostatných uskutečněných výstav: „Americké publikace z výměny Národního muzea“ (1992), „Mezinárodní výměna publikací Knihovny Národního muzea“ (1997), „Soudobá zahraniční odborná literatura ve fondech Knihovny Národního muzea“ (2001) a podíl na dalších. Samostatné výstavy se konaly v hlavní budově NM ve výstavním prostoru zvaném „Kabinet knižní kultury“ a autorkou scénáře byla Jarmila Kučerová.

Výstava „Mezinárodní výměna publikací Knihovny Národního muzea“ (Kabinet knižní kultury v Národním muzeu, leden – duben 1997).

Osobní kontakty

Dostávat díky výměně publikací dopisy a zásilky ozdobené exotickými známkami představuje příjemnou stránku této práce, ale osobní kontakty umožňují prohloubit dosavadní spolupráci, upřesnit programy výměny a získat další zkušenosti. V 90. letech 20. století do Národního muzea přijela řada zahraničních knihovníků s cílem poznat naši knihovnu. Pro autorku byly nejpůsobivější první studijní cesty, při kterých měla příležitost se seznámit s některými zahraničními knihovnami díky iniciativě našich kolegů v zahraničí a nadací: 1994 – Velká Británie (za podpory britských knihovnic a Britské rady), 1996 – Londýn, Oxford, Cambridge (grantový program Open Society Institute, paní Děvana Pavlíková z Britské knihovny), 2000 – Mnichov (dr. Gabriel Silagi a Bavorská státní knihovna).

Návštěva Bodleian Library v Oxfordu v roce 1994 (PhDr. Helga Turková, ředitelka Knihovny Národního muzea, Děvana Pavlíková, kurátorka české a slovenské sbírky Britské knihovny, PhDr. Jarmila Kučerová, vedoucí odd. mezinárodní výměny KNM).

Oddělení mezinárodní výměny publikací

O výměnu publikací se stará oddělení mezinárodní výměny publikací KNM. Má 4 pracovnice, od r. 1996 je samostatným oddělením Knihovny NM. Pro KNM a odborná oddělení NM získává publikace nejen výměnou, ale též koupí a darem. Dále vykonává vstupní zpracování publikací a vede agendu lokálních katalogů. S výměnou je úzce spjata správa fondu výměny a expedice publikací.

Soustředění akvizice koupí, výměnou a zčásti i dary v jednom oddělení je velkou výhodou: poskytuje možnost zvolit nejvhodnější způsob akvizice. V případě obtížně dostupné zahraniční literatury lze požádat o pomoc instituce, se kterými máme výměnné kontakty.

V listopadu 2010 přesídlilo oddělení včetně deponitáře výměny z hlavní budovy NM do Nové budovy NM (Vinohradská 1, Praha 1) v rámci velkého stěhování Národního muzea před rekonstrukcí historické budovy.

Závěr

Výměna publikací zůstává důležitým akvizičním zdrojem zahraniční odborné literatury i dnes – navzdory mnoha ekonomickým i technickým změnám. Devizové omezení nákupu publikací sice skončilo, ale finanční problémy provázejí knihovny nadále – což charakterizuje např. i název konference IFLA v 2011: „Developing Collections in Hard Financial Times“.

Pro muzejní knihovny je tento způsob navíc vhodný i proto, že mají k dispozici vlastní publikace, které jsou převážně velmi úzce zaměřené. Národní muzeum je vědeckou institucí a výměna publikací představuje jeden ze způsobů vědecké komunikace. Díky tomu, že výměna slouží k distribuci vědeckých výsledků instituce, bývá dokonce označována za nástroj PR pro vědu.

Výměnu zatím neohrožuje ani rozvoj elektronických zdrojů a elektronická forma periodik.

Knihovna NM má za úkol nejen poskytovat aktuální informace, ale její funkcí je také uchovávání pramenů – pokud má k dispozici tištěné publikace, pak je vlastní stále – na rozdíl od elektronických verzí, kde může být přístup

Stěhování depozitáře výměny v listopadu 2010 z hlavní budovy NM do Nové budovy NM.

časově i rozsahem omezen. Tištěná forma publikací je tedy primární, on-line verze ji vhodně doplňuje.

Význam výměny publikací dokazují nejen výsledky dotazníkových akcí a informace z osobních setkání se zahraničními knihovníky, ale především výsledky každodenní praxe.

Knihovna NM sice rozesílá převážně periodika, avšak výměnou dostává kromě periodik i velké množství cenných vědeckých monografií – přibližně v dvojnásobné hodnotě.

Počet výměnných partnerů Knihovny Národního muzea v letech 1990–2010 oproti předchozímu období v souvislosti se společenskými a ekonomickými změnami poklesl, ale stále jde o velmi rozsáhlou síť: v r. 2010 ji tvoří 866 institucí v 60 zemích světa.

Cílem je nadále udržování kvalitní sítě výměnných vztahů a získávání literatury odpovídající sběrnému profilu naší instituce.

Použitá literatura:

EKONEN, Kirti; PALOPOSKI, Päivi; VATTULAINEN, Pentti. *Handbook on the international exchange of publications*. München: Saur, 2006. 158 s.

Knihovna Národního muzea. Praha: Národní muzeum, 1960. Akvizice, s. 114–120.

SPUNAROVÁ, Taťjana. *Seznam zahraničních muzeí, s nimiž Knihovna Národního muzea vyměňuje publikace*. Sest. T. Spunarová. Praha, KNM 1968.

SPUNAROVÁ, Taťjana. *Mezinárodní výměna publikací v Knihovně Národního muzea*. In: Sborník NM – řada C – literární historie, sv. 19, 1974, č. 1–2, s. 37–41.

SPUNAROVÁ, Taťjana. *Mezinárodní výměna Knihovny*

Národního muzea v letech 1945–1975. In: Sborník NM – řada C – literární historie, sv. 21, 1976, č. 1, s. 55–67.

SPUNAROVÁ, Taťjana. *Mezinárodní výměna publikací v Knihovně Národního muzea v Praze*. In: Čitateľ, 39, 1990, č. 11, s. 414–415.

KUČEROVÁ, Jarmila. *Oddělení mezinárodní výměny publikací*. In: Z pokladnice Národního muzea. 1818–1998. Praha 1996, s. 33.

KUČEROVÁ, Jarmila. *Akvizice odborné literatury*. In: Knihovna Národního muzea. Praha: Národní muzeum, 1999, s. 33–36.

KUČEROVÁ, Jarmila. *Mezinárodní výměna publikací* [online]: *stručný průvodce pro muzejní knihovny*. Praha: Národní muzeum, 2005. [cit. 2008-07-24] Dostupný z [www: http://www.nm.cz/old/knm/knm7/Mezivympublik.htm](http://www.nm.cz/old/knm/knm7/Mezivympublik.htm)

KUČEROVÁ, Jarmila. *Akvizice odborné literatury v Knihovně Národního muzea*. In: Knihovny současnosti 2008: Sborník z 16. konference, konané ve dnech 16.–18. září 2008 v Seči u Chrudimi. Brno: Sdružení knihoven ČR, 2008. s. 147–152. ISBN 978-80-86249-0.

PAVLÍKOVÁ, Děvana. *Otevřený dopis ministru kultury p. Pavlu Tigridovi*. Tvar. 1994, 5, 7, s. 3. ISSN 0862-657X.

VRCHOTKA, Jaroslav. *Několik poznámek k mezinárodní výměně publikací Národního muzea v Praze*. In: Sborník NM – řada C – literární historie, sv. 1, 1956, č. 2, s. 54.

VRCHOTKA, Jaroslav. *Dějiny Knihovny Národního muzea: 1818–1892*. Praha: SNP, 1967. *Výměna*, s. 69–74.

Hudební sbírka v Knihovně Kinských

V nedávné době byl proveden první průzkum hudební sbírky v rodové Knihovně Kinských založené roku 1805 knížetem Ferdinandem Kinským z Vchynic a Tetova (1781–1812), která se nachází v původních prostorách paláce Golz–Kinských na Staroměstském náměstí v Praze a je ve správě oddělení rukopisů a starých tisků Knihovny Národního muzea.

Sbírka hudebnin, jež byla patrně součástí pozůstalosti Kinských a ke knižní sbírce byla uložena zřejmě později, obsahuje notované rukopisy (258) a tisky (270) převážně vídeňské proveniencí z období mezi lety 1780–1830. První rozsáhlý soubor hudebnin pochází z majetku Karolíny z Kerpeny (1782–1841), choti zakladatele knihovny. Druhá větší část sbírky patřila komtesce Wilhelmině Colloredo–Mansfeld, manželce Ferdinandova syna Rudolfa (1802–1836).

Rukopisná hudební sbírka obsahuje zejména vokální repertoár. Nejčastěji jde o písně s italským, německým či francouzským textem. Nejvýznamnějším souborem notovaných opisů jsou čísla z operních děl, která slavila úspěchy na vídeňských i pražských pódiiích v posledním desetiletí 18. století. Vedle sólových árií, duetů a ansámblů nalezneme výjimečně i kompletní operní partitury. Autory hudby jsou např. Domenico Cimarosa, Giovanni Paisiello, Ferdinand Paer, Wolfgang Amadeus Mozart či Antonio Salieri. Tato sbírka poskytuje také nové unikátní prameny k dosud neprozkoumaným hudebním dílům osobností vídeňského a pražského hudebního života, jak tomu je např. u italského pěvce, skladatele a dirigenta Giovanniho Liveratiho. Jeho operní dílo je hojně zastoupeno ve sbírce Karolíny z Kerpeny, která se údajně pod jeho vedením zdokonalovala ve